

Ο Κώστας Τζαβέλλας απαντά στον Τζ. Ρώνη

**Συνέχεια
από την χθεσινή έκδοση.**

Αλλά μήπως πριν 3 χρόνια δεν πέθανε ο «κέρβερος» των διχτύων του Καντερμπέρι και παλιός τερματοφύλακας της εθνικής Ενόπλων της Ελλάδας, Βαγγέλης Δημόπουλος που λατρεύτηκε από τον εδώ Ελληνισμό; Ρωτώ λοιπόν, είδε κανένας πουθενά καμιά αγγελία λύπης εκ μέρους του Καντερμπέρι; Ασφαλώς ΟΧΙ!!!

Και έρχεται τώρα ο κύριος Ρώνης να πουλήσει φούμαρα στον Γιώργο Σταυρουλάκη για τον μεγάλο Σύλλογο, με ιστορία, με σίγουρο μέλλον κ.λ.π κ.λ.π

Ποιόν κοροϊδεύεται κύριε Ρώνη;

Συνεχίζοντας λέει... "Έχουμε 200 μέλη. Θα έπρεπε να έχουμε περισσότερα οι πόρτες είναι ανοιχτές. Μην δίδεται σημασία στις κακές γλώσσες που λένε το ανίθετο. Θα έπρεπε σταδιακά να φτάσουμε στα 600 μέλη"...

Μα πραγματικά ο κύριος Ρώνης δεν καταλαβαίνει ότι προσβάλει τη νοημοσύνη του κοινού του Σίδνεϋ;....

Επειδή όμως όπως φαίνεται ο κόσμος το έχει τούμπανο κι αυτός κρυφό καμάριο του απαντώ και τον ΠΡΟΚΑΛΩ να δώσει στη δημοσιότητα τον κατάλογο αυτών των 200 μελών, για να διαπιστώσει όλος ο Ελληνισμός του Σίδνεϋ ότι το 80% αυτών των μελών δεν είναι παρά συγγενείς και φίλοι του Μητροθανάση, του Χαραλαμπίδη, του Βενετούλη, του Νικολόπουλου, του Παναγάκη, του ίδιου του Ρώνη και όλης της όψιμης αυτής παρέας που μετά το 1996 κρατά ερμητικά κλειστές τις πόρτες του Συλλόγου για οποιονδήποτε που αγαπάει την αξιοκρατία, τις δημοκρατικές διαδικασίες και τα ιδεώδη για τα οποία ιδρύθηκε το Καντερμπέρι.

Όσοι θέλουν έναν Σύλλογο υγιή, με ξεκάθαρους στόχους, διαύγεια παντού και με ελευθερία σκέψεως και επιλογής, είναι για την ΠΑΡΕΑ ανεπιθύμητοι...

Όσο για τις κακές γλώσσες, ποιους εννοεί ο κύριος Ρώνης; Μήπως αυτές τις δεκάδες, για να μην πω εκατοντάδες Καντερμπερικούς, που τους σβήσανε χρησιμοποιώντας όλες τις αλχημείες του κόσμου; Έτοι, ώστε να βρεθούν εκτός Συλλόγου αυτοί που τον αγάπησαν, αυτοί που τον ακολούθησαν από τη δεκαετία του '60, αυτοί που μόχθησαν, που ψήσανε σουβλάκια, που κάνανε το χαμάλη παντού, που ρίζανε τσιμέντα στις πρώτες προσπάθειες στέγης και μετά στη δοξασμένη Λέσχη μας.

Αυτοί που γκρεμίσανε τοίχους, στρώσανε πλακάκια, που παίζανε μπάλα στις ομάδες μας, που υπήρξαν σύμβουλοι του Δ.Σ, που χρημάτισαν γραμματείς, που τον υπηρέτησαν και βοήθησαν ποικιλοτρόπως, τότε μάλιστα που δεν υπήρχε οικονομική ευχέ-

Ο Πολ Βασιλείου, πρώτος από αριστερά, δουλεύει στην κουζίνα του Burland Community Hall του Newtown, σε έναν χορό του Καντερμπέρι στις παλιές δύσκολες ημέρες, τότε που στηνόταν το οικοδόμημα για να έλθουν να το βρουν μερικοί έτοιμοι. Δίπλα του ο Κώστας Τζαβέλλας, ο συνεταίρος του Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος κι ο μετέπειτα πρόεδρος του Σ. Ολύμπικ, Τζιμ Κελαϊδίτης.

ρεια και το χέρι στην τσέπη ήταν συνηθισμένο φαινόμενο.

Συνεχίζοντας προσπερνώ με συντομία τις αναφορές για ένωση με τον Πανελλήνιο γιατί έχουν κι αυτές τον ίδιο σκοπό του εντυπωσιασμού, όταν γνωρίζει όλη τη διαδρομή της σκληρής 20ετίας '64-'84 που μνημονεύει ότι είχαν γίνει τόσες και τόσες συναντήσεις και συζητήσεις όπου φαινόταν καθαρά το τότε αγεφύρωτο χάσμα ιδεολογίας, φιλοσοφίας, στόχων και οραμάτων...

Ο Πανελλήνιος ήταν η πρώτη αγάπη του Ελληνισμού. Ταυτόχρονα ήταν και η ομάδα Α' κατηγορίας, των «μεγάλων σαλονιών» και σίγουρα η παχιά, η γαλακτερή αγελάδα που ταυτίζοταν σε πολλά με την Ελληνική Λέσχη που τότε φάνταζε πανίσχυρη. Με γραφεία Προξενικά, τα γραφεία της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και τόσα άλλα...

Δεδομένα που ασφαλώς έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στο να εκλεγεί και να μείνει για πολλά χρόνια ανώτατος άρχων του ποδοσφαίρου της Αυστραλίας ο κύριος Άθα Τζωρτζ που εδώ άρχισε η πορεία του για τον αγαπημένο του τίτλο του Sir!!!

Την Ελληνική Λέσχη μάλιστα, που αφού άρμεξε την αγελάδα μέχρι την τελευταία σταγόνα την πέταξε στους πέντε δρόμους. Κι εδώ αξίζει να αναφερθεί ότι οι 7 πρωτεργάτες του Κα-

ντερμπέρι ήταν όλοι ιδρυτικά μέλη της Λέσχης, ο δε αείμνηστος Τσάροι Καραβουσιάνος, ένας από τους 5 Patrons και μεγάλος δωρητής της, όπως ασφαλώς και του Πανελλήνιου..

Συνεχίζοντας, πηγαίνω στην αναφορά του Fraser Park που τι κρίμα το χάσαμε για \$40.000 - και στα λεγόμενά του που μιλούν για επιθυμία να αποκτήσουμε σαν Έλληνες μια βάση κ.τ.λ.. Του θυμίζω λοιπόν ότι το Καντερμπέρι τέτοια βάση είχε... Μια βάση δοξασμένη, μια Λέσχη κόσμημα, μια περιουσία κολοσσιά. Που ήταν μάλιστα μια εμπορική επιτυχία αξεπέραστη με τη σφραγίδα της δυάδας Α. Βασ., Δ. Ρώνης, που όπως ανέφερα παραπάνω είχε δώσει δικαιωματικά τον τίτλο του ήμισυ της χρυσής κότας στον κύριο Ρώνη. Ήμως τα «στερνά τιμούν τα πρώτα».

Την είχαμε λοιπόν τη Λέσχη που για 16 ολόκληρα χρόνια ήταν το ποδοσφαιρικό και κοινωνικό στολίδι του Σίδνεϋ. Και επειδή το ξέχασε, ας του θυμίσω εγώ και τη δεύτερη επ'Ισκεψή της εθνικής ελλάδας το 1978 που την φιλοξενήσαμε εκεί όταν είχε έρθει προετοιμαζόμενη για το ευρωπαϊκό κύπελλο (τότε κύπελλο Εθνών) του '80. Θυμάμαι όλων μας τα στήθια φούσκωσαν από υπερηφάνεια όταν ο Αλκέτας Παναγούλιας απευθυνόμενος στον τότε πρόεδρο μας, τον γιατρό Σταύρο Νικολακόπουλο (που και αυτός

έχει πάρει τα μάτια του από το Καντερμπέρι), του είπε... «Είναι χαρά μας που βρισκόμαστε σε ένα τέτοιο ποδοσφαιρικό χώρο εδώ στην μακρινή Αυστραλία και σας διαβεβαιώ ότι η Λέσχη αυτή αποτελεί κόσμημα του Απόδημου Ελληνισμού. Μπράβο σας».

Την είχαμε λοιπόν τη Λέσχη και τη χάσαμε. Και την χάσαμε τζάμπα. Και από τους πρωταγωνιστές να πωληθεί ήσασταν εσείς κύριε Ρώνη. Εσείς που παρότι ήταν πρόεδρος τότε, διαλαλούσατε παντού και σε κάθε ευκαιρία ότι δεν σώζεται με τίποτε. Κι όμως ήλθε ο Κίκης Ευθυμίου - που εγώ και ο αείμνηστος Μανώλης Λαουτάρης τον ικετεύαμε χρόνια να ενεργοποιηθεί - ανέλαβε την προεδρεία με αντιπρόσωπο τον Βασύλη Τζαβέλα, βάλαμε πλάτη όλοι και η Λέσχη σώθηκε.

Και θα υπήρχε και σήμερα αν δεν γινόταν αυτή η συνεχής υπονόμευση απ' αυτούς που ήθελαν να την ελέγχουν απόλυτα, ανοίγοντας κερκόπορτες απ' όπου τελικά κατόρθωσαν και πέρασαν οι εχθροί. Οι εχθροί που ανακατεμένοι με μας τους δικαιωμένους σε τρία κόμματα παρά λίγο να την πουλήσουν για \$1.250.000 που μετά από δυόμιση μήνες γίνανε \$2.750.000, ενώ ακόμη και σήμερα μιλάνε κάποιοι για πελάτη που θα έδινε \$4.000.000...

**Η συνέχεια
στην έκδοση της Τετάρτης.**

Ο "ΚΟΣΜΟΣ" φιλοξενεί με ευχαρίστηση όλες τις απόψεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι συμφωνεί ή υιοθετεί όσα λένε οι κ.κ. Ρώνης και Τζαβέλλας.